

Nyerere opustil načrt vrniti Oboteja Ugandi

Priznanje novega režima v Ugandi od strani Londona je uničilo vse načrte za vrnitev Oboteja na oblast.

NAJROBI, Kenija. — Komaj je prišla sem vest, da je London priznal vlado gen. Amina v Ugandi, so padli v vodo vsi načrti za vrnitev odstavljenega predsednika Miltona Oboteja na oblast. Napore v tem smislu je vodil predsednik Tanzanije Julius Nyerere v prepričanju, da je to potrebno ali vsaj koristno, ker bi naj pokazal "trdnost" in ustaljenost vlad v vzhodni delu Afrike. Nyerere je pri teh svojih načrtih računal na pomoč Kenije in posebno Sudana, kjer so tudi na oblasti levicariji, pa četudi arabski.

Vojaške priprave so bile v polnem teku in Tanzanija je imela zbranih na meji Ugande precej svojih sil, od druge strani naj bi pritiskal s posebnim odredom Sudan. V Kampali so za vse to vedeli in vlada gen. Amina je javno protestirala in napovedovala "odgovor". Nastop proti gen. Aminu, ki se v Ugandi še ni čisto utrdil, naj bi se bil začel te teden. Vse to je prekinila vest iz Londona, da je Velika Britanija novo vlado v Ugandi priznala. Sledilo je priznanje Gane in bojkot, ki ga je Nyerere organiziral proti novemu režimu v Ugandi je propadel.

Neuspeh Tanzanije vrniti na oblast Oboteja je razbil tesne odnose med Tanzanijo, Kenijo in Ugando, ki so ostali še iz dobe britanske oblasti. Ugandski režim gen. Amina je že od začetka užival podporo Kenije in se tako oddaljil od Tanzanije in njene vlade. Tanzanija je od vseh treh republik vzhodne Afrike šla pod predsednikom J. Nyererem najbolj na levo in vzdržuje posebno dobre zveze z rdečo Kitajsko. V te vode je potegnila delno tudi Zambijo v središču Afrike, kamor grade Kitajci iz Dar-As-Salaama novo železniško progo.

DESETLETNA SUŠA V KRUGER PARKU NENADNO KONČANA

SKUKUZA, J. Afr. — V znanem Krugerjevem narodnem parku je vladala v zadnjih 10 letih neprestano huda suša. Dežja skoro ni bilo ali pa zelo malo. Reke so se posušile, obsežne travnate planjave po stale gole, gozd se je sušil. Na tisoče vseh vrst živali je poginilo od lakote in žeje.

Pred nedavnim je začelo nenadno deževati v izrednem obilju, zemlja je ozelenela, rečne struge so se napolnile, živali so se okrepile in zopet veselo dirjajo in se pasejo po 8.000 kvadratnih milj obsegajočem narodnem parku, edini v vrste na vsem svetu. Tu žive v velikem številu sloni, povodni konji, antilope, levi, cebre, žirafe in vsakovrstna druga divjad.

Oblačno, vetrovno in milo. Najvišja temperatura do 37.

Novi grobovi

Richard V. Mac Kenzie
Včeraj je nenadno umrl na delu pri Gould Corporation inženir Richard Vernon Mac Kenzie z 90 E. 208 St., star 47 let, rojen v Erie, Pa., mož Louise, roj. Mullen, oče Davida in pok. Daniela, brat Paula in Alana, sin Dorothy, roj. Schade, Mac Kenzie (Phoenix, Ariz.). Pogreb bo iz Grdinovega pogrebnega zavoda na Lake Shore Blvd. V soboto popoldne ob enih na Lake View pokopališče.

Frank Krasovec
Nenadno je umrl včeraj zjutraj na svojem domu na 1055 Addison Rd. 69 let stari Frank Krasovec, rojen v Clevelandu, poročen l. 1927 pri Sv. Vidu, živeč na sedanjem kraju 46 let, mož Josephine, roj. Otencar, oče Rosemary Perse in Franka Jr., solastnika Norwood Drug Store, svak Jean Stanisha in Ann Otencar, 8-krat stari oče. Pokojnik je bil član Catholic Knights of Ohio No. 138 in zaposlen zadnjih 10 let pred upokojitvijo kot električar pri Enamel Products Company. Pogreb bo iz Zeletovega pogrebnega zavoda na 6502 St. Clair Avenue v soboto ob 8. zjutraj, v cerkev sv. Vida ob 9., nato na pokopališče. Truplo pokojnika bo položeno na mrtvaški oder nocoj.

Nicholas Kvaternik
Na domu svoje hčere v Pontiacu, Mich., je umrl 75 let stari Nicholas Kvaternik s 14200 Hale Avenue, rojen v Veliki Dragi pri Brodu-Moravicih na Hrvaškem, od koder je prišel v ZDA po prvi svetovni vojni, zaposlen do upokojitve pri Crucible Steel Corp., vdovec po l. 1968 umrli ženi Josephini, roj. Rocci, oče Rudolpha Kay in Stephanie Reinke (pri kateri je živel), stari oče. Pokojnik je bil član Hrvškega kluba upokojencev in HBZ št. 99. Pogreb bo jutri ob 10.30 dopoldne iz Zeletovega pogrebnega zavoda na E. 152 St. na Lakeview pokopališče.

Theresa Polzer
Zadeta od srčne kapi na svojem domu je umrla v Suburban Community bolnišnici 76 let stara Theresa Polzer, roj. Nauth v Nemčiji, z 5120 Eastover Rd., Lyndhurst, Ohio,

Gomulka izključen iz Centralnega komiteta

VARSAVA, Polj. — Vladislav Gomulka, ki je bil odstavljen lani v decembru zaradi delavskih nemirov v baltskih mestih kot glavni tajnik Komunistične partije, je bil preteklo nedeljo na zasedanju Centralnega komiteta KP izključen tudi iz tega.

Ista usoda je doživela njegova nekdanja ožja sodelavca gospodarskega strokovnjaka in načrtnika Boleslava Jaszczuka in partijskega ideologa Zenona Kliszka. Ta dva sta bila v decembru skupno z Gomulko izključena iz Politbiroja Centralnega komiteta KP.

Tito gre v Egipt

KAIRO, ZAR. — Poluradni list Al Ahrām je objavil včeraj da pride v nedeljo v Egipt na 6-dnevni obisk predsednik SFR Jugoslavije Josip Broz Tito.

V dneh pokojnega predsednika Naserja je bil Tito pogost obiskovalec dežele piramid in Sfinge. Ko je Naser nenadno umrl, ni odšel na pogreb, ker je pričakoval obisk predsednika ZDA Nixona. Vesti iz Beograda trdijo, da se Tito na splošno ogne pogrebov, če je le možno. V Egiptu naj bi Tito razpravljal o vprašanju miru med Izraelom in Arabci, kar je sicer uradna naloga G. Jarringa od ZN.

— Oddelek zvezne vlade za gozdove je bil ustanovljen leta 1880.

vdova po v preteklem decembru umrlem možu Williamu, mati Lillian Eierman in William L. Polzar, stari mati, prastara mati, sestra Louisa, Barbare Polzer, pok. Andrewa, Augusta in Marie Weisenseel. Pogreb bo iz Zeletovega pogrebnega zavoda na E. 152 St. v soboto ob 8.30, v cerkev sv. Klare ob 9.30, nato na Kalvarijo.

Izrael za odprje Sueškega prekopa

Izrael je pripravljen sprejeti odprtje Sueškega prekopa, toda odprt mora biti tudi izraelskim ladjam.

JERUZALEM, Izr. — Predsednica vlade Golda Meir je v parlamentu ob razložitvi stališče izraelske vlade do egiptskega predloga za ponovno odprtje Sueškega prekopa, ki je zaprt od vojne v juniju 1967. Izrael je pogojno za odprtje prekopa, toda ta mora biti odprt vsem ladjam, tudi izraelskim. Izrael se je voljan umakniti od brega prekopa le, če stori to tudi Egipt na svoji strani. Golda Meir je ponudila Egiptu o reševanju vprašanja prekopa neposredne razgovore. Teh seveda Egipt noče.

Izrael bi se rad pogovarjal z Egiptom ne le o prekopu, voljan pa je storiti tudi časno samo to, ampak tudi o omejitvi vojaške napetosti na obeh straneh prekopa z delnim umikom vojaških sil z bregov prekopa dalje v notranjost tako na zahodni kot na vzhodni strani. Golda Meir je odklonila zahtevo Sadata, da se umakne samo Izrael, med tem ko bi egiptske sile ostale ob prekopu. Egipt bi na ta način prišel do strateške prednosti, ki mu jo Izrael ne misli dati.

V Kairu so označili izraelske pogoje in ponudbe o pomiritvi področja ob prekopu in obnovi prometa po njem kot potezo, ki naj pred svetom odstrani odgovornost za nadaljnjo zaporo prekopa z Izraela in jo vrne na Egipt.

Izraelski zunanji minister Aba Eban je včeraj dejal časnikarjem, da upa, da bodo v Kairu izraelske predloge in stališča temeljiteje premislili in uporabili.

Predsednica izraelske vlade se je izjavila tudi proti jamstvu velikih štirih za varnost svojih meja. Izrael odklanja "vsieljene pogoje" velesil, mir hoče doseči z neposrednimi sporazumi s svojimi sosedi.

V LAOSU ZASEDEN SEPONE SREDI HOČIMINHOVIH POTI

Južnovietnamske vojaške sile, ki so v ponedeljek prešle v Laos, so dosegle in brez posebnega odpora zasedle Sepone ob cesti št. 9, sredi Hočiminhovih poti. — Rdeči so sestrelili južnovietnamski helikopter z zahodnimi vojnimi poročevalci. — Odred ameriških marinov v pripravljenosti v Tonkinškem zalivu.

SAIGON, J. Viet. — Ko se je izboljšalo vreme, so včeraj južnovietnamske vojaške sile nadaljevale ob polni podpori ameriškega letalstva, posebno bojnih helikopterjev, svoj pohod v notranjost Laosa. Zasedle so glavno in osrednje oporišče na Hočiminhovih poteh mestece Sepone ob cesti št. 9, ki vodi iz Južnega Vietnama preko južnega Laosa vse do meje Tajske. Rdečega odpora skoro ni bilo, četudi je znano, da so v tem predelu Laosa zbrane močne enote, onstran meje v Severnem Vietnamu pa vsaj še tri redne severnovietnamske divizije. Ali imajo rdeči namen braniti Hočiminhova pota v južnem Laosu ali ne, je stvar ugibanja, znano je le, da imajo na razpolago potrebno število moštva, če se za tak nastop odločijo, ko bi se jim zdel položaj za to primeren.

Ameriški marini v pripravljenosti v Tonkinškem zalivu

Zavezniško poveljstvo se zaveda nevarnosti položaja, zato so ZDA poslale v sklop Sedme flote v Tonkinškem zalivu odred 1.500 marinov z Okinave, da bi nastopili proti rdečim, če bi ti vdrl preko Demilitarizirane cone proti jugu. Zaščita tega dela Južnega Vietnama je naloga ameriških vojaških enot, ko so južnovietnamski oddelki udarili v Laos. Marinski odred je v rezervi za slučaj nujne potrebe 9.000 ameriških vojakov v severnem predelu Južnega Vietnama.

Ameriški marini so do zadnje pomladi varovali ta predel Južnega Vietnama. Nekdanje njihovo oporišče Khe Sanh je glavno oskrbovališče in oporišče za južnovietnamski pohod v Laos.

Rdeči sestrelili helikopter

Južnovietnamski helikopter s 4 civilnimi vojnimi poročevalci in 7 drugimi osebami je bil včeraj sestreljen nad Hočiminhovimi potmi v Laosu. Sodijo, da je zašel predaleč proti Demilitarizirani coni, kjer imajo rdeči močno protiletalsko obrambo in postal njena žrtev.

Mrtvi so 43 let stari Henri Huet, eden najbolj znanih in upoštevanih fotografskih poročevalcev iz indokitajske vojne. Na tem poslu je bil še v času, ko so se proti rdečim borili Francozi pred letom 1954. V helikopterju so bili še 44 let stari Larry Burrows od časopisa Life, 24 let stari Kent Potter od United Press International ter japonski poročevalec K. Shimamoto, ki je smel za ameriški tednik Newsweek.

Operacije v Laosu napredujejo po načrtu. Podpredsednik Južnega Vietnama Ky je dejal, da bodo Južni Vietnamci ostali v Laosu vse do maja, ko nastopi v tem delu Indokine monzunsko deževje. Verjetno se bodo prihodnje leto tja vrnili, da uničijo rdeča oporišča in skladišča, če bi jih ti po sedanjem nastopu obnovili.

Jugoslovanski konzulat na Švedskem 'zaseden'

GÖTEBERG, Šved. — Dva mlada oborožena Hrvata sta prišla v jugoslovanski konzulat tu in zgrabila dve ženski in tri moške ter jih držita od včeraj ujetje. Grozita, da jih bosta ubila, če jugoslovanske oblasti ne izpuste na smrt obsojenega Miljenka Hrkača in ga z \$100.000 prepelejo v Španijo. Hrkač je bil obsojen na smrt zaradi bomb, ki jih je položil na železniški postaji v Beogradu.

Jugoslovanski poslanik na Švedskem Vladimir Rolovic je izjavil, da se jugoslovanske oblasti ne bodo udele zahtevi obeh hrvaških "nasilnikov", ki da sta pristaša "Ustašev", polfašistične teroristične organizacije, ki preganja Srbe doma in na tujem.

Švedska policija je poslopje jugoslovanskega konzulata zastražila s 50 policaji, ni pa šla vanj, četudi jo je jugoslovanski poslanik pozval, naj to stori in ugrabitelja prajme kot "običajna zločinca".

Kaj je bil vzrok "tme" v New York Cityju?

NEW YORK, N.Y. — Consolidated Edison je objavila, da ji še ni uspelo odkriti pravega vzroka za prekinitvev električne oskrbe dela Manhattana preteklo nedeljo zvečer. Ta del mesta je bil brez elektrike nad 4 ure.

Ko je električna družba opozorila mestno upravo in prebivalstvo, da se taka tema lahko ponovi, je mestni župan J. Lindsay odredil posebno preiskavo.

Ledeniki se umikajo

FAIRBANKS, Aljaska. — Večina ledenikov na severno in tudi nekateri na južni polobli se umikajo v višino in manjšajo.

Iz Clevelanda in okolice

Za en mesec — Mestni svet je odobril 5.1 milijonov dolarjev za kritje stroškov mestne uprave do konca prvega tedna v marcu. Dotlej upa v podrobnosti proučiti predlog mestnega proračuna, ki ga je predložila mestna uprava, in ga odobriti s potrebnimi spremembami.

Napredovanje v službi — Anthony Skur, sin Mrs. Therese Skur in pok. dr. Skurja, dolgoletnega glavnega zdravnika ADZ, je bil povišan v podpolkovnika Letalskih sil ZDA, kjer je v službi že 20 let. K napredovanju čestitamo in želimo slovenskemu rojaku uspeh tudi v bodoče! Podpolk. A. Skur je trenutno v službi na Tajskem, njegova žena Kathleen in štirje njuni otroci pa živijo v Burk Burnettu, Tex.

Komišener za ceste enostavno ostal doma

Mestni odbornik F. E. Gaul iz 4. varde je zahteval, da se komišenerja za ceste v Clevelanda P. Gaeto odpusti, ker je v torek, ko je bila največja potreba za očiščenje cest, enostavno ostal doma in ni imenoval niti nikogar, ki bi ga nadomestoval kot vodja oddelka! To je vsekakor višek neodgovornosti, naravnost izživanje javnosti!

Žalostno sporočilo

Olga Marolt je dobila žalostno sporočilo, da je 18. januarja v Stari Fužini v Bohinju umrl njen oče Franc Odar, star 67 let. Bil je dobro poznan tudi mnogim tukajšnjim rojakom, saj je več let živel v Clevelandu. Poleg omenjene tu je zapustil v Bohinju ženo Marijo in sina Franceta z družino, v Avstraliji pa sina Lojzeta z družino.

Zanikrnost

Javnost se na splošno pritožuje nad skrajno zanikrnostjo in neorganiziranoščjo čiščenja snega po cestah in ulicah Clevelanda preteklega dne. Odbor mestnega sveta za javne služnosti je zato napovedal za jutri posebno sejo, kjer bodo o tem razpravljali. Načelnik odbora J. Cimperman je označil čiščenje "zločinsko zanikrno", primer neodgovornosti in neorganiziranosti. Zupan C. Stokes je od konca tedna v Los Angelesu in ga snežna stiska ni priklicala v Cleveland.

Zadnje vesti

PARIZ, Fr. — Rdeči so na konferenci za konec vojskovanja v Vietnamu danes tu obdžili ZDA razširjenja vojne. Mrs. Binh, zastopnica Viet Konga, je trdila, da sodeluje pri operacijah v Laosu 10 ameriških bataljonov, ker se ZDA ne morejo zaneesti na učinkovitost južnovietnamskih oboroženih sil.

MOSKVA, ZSSR. — Vlada ZSSR je danes podpisala tu pogodbo, ki prepoveduje rabo oceanskega dna za vojaške namene. Pogodbo so v okviru ZN pripravile ZDA, Vel. Britanija in ZSSR. Veljavna bo, kadar jo bo sprejelo in podpisalo vsaj 22 držav.

LOS ANGELES, Kalif. — Doslej so našli 51 mrtvih žrtev potresa. Prebivalstvo, ki je moralo iz doline San Fernando zaradi nevarnosti poškodovane jezue, se še ne sme tja vrniti, četudi je neposredna nevarnost za porušenje jezue prešla.

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave. — Henderson 1-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Managing Editor: Mary Debevec

NAROCNINA:

Za Združene države:

\$16.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$5.00 za 3 mesece

Za Kanado in dežele izven Združenih držav:

\$18.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.50 za 3 mesece

Petkova izdaja \$5.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$16.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$18.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.50 for 3 months

Friday edition \$5.00 for one year

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CLEVELAND, OHIO

83

No. 29 Thursday, Feb. 11, 1971

Razvrednotenje dinarja

Tito je v svojem govoru v Smederevu napovedal razvrednotenje dinarja. Rekel je, da bo to samo eden med koraki, ki naj stabilizirajo sedanje gospodarsko stanje v deželi, ki je bolj podobno gospodarskemu razsulu kot zdravemu gospodarstvu. Te korake je režim pripravljaj že dolgo, ni se pa mogel odločiti, da bi jih sistematično uredil. V teoriji nimajo ravno slabe podobe, tudi vrstnemu redu bi človek ne oporekal, zaplete se pa vse, kadar zahteva stabilizacijska politika praktične sklepe. Stabilizacijski program — tak je namreč naslov celemu svitku zakonov, odredb, sprememb v gospodarskem sistemu itd. — zahteva namreč hude žrtve in napore, ki jih pa nihče neče prevzeti in nositi. Žrtve so neobhodno potrebne na sledečih področjih, drugače se zaovoženo gospodarstvo ne da rešiti.

Treba je zatreti glavni vir sedanje gospodarske krize: Jugoslavija več potroši, kot pridela. Da krije primanjkljaje, se je do sedaj zatekala k podporam, posojilom, zadolževanju ali jasneje povedano odlaganju plačevanja prevzetih obvez itd. Žrtve tega zaovoženega gospodarskega sistema je treba predvsem iskati na dveh področjih: upniki niso prišli do svojih terjatev, potrošniki so pa prenašali divljanje druginje.

Treba je torej najprej zamašiti vse luknje, ki omogočajo dolžnikom, da ne izpolnjujejo svoje obveze in ki omogočajo zadolževanje brez prave obveze poravnane obveze. Treba je napraviti konec sistemu, da se lahko vsakdo zadolžuje, pri tem pa nič ne plačuje. To nalaga bremena na treh poljih: treba je spraviti osebno potrošnjo v sklad z resnično delovno storilnostjo. Vsakdo naj dobi plačilo za res opravljeno delo in ne za "priznano", to je za tako delo, ki ni družbeno nič vredno. Takega nepotrebnega dela je v Jugoslaviji neizmerno veliko, posebno pisarniškega. Dve tretjini tega dela bi lahko gladko odpadli, ker tako delo samo redi in pospešuje birokracijo, ni pa nikomur potrebno, zato je pa navadno še dobro plačano. Usodno je take vrste delo za Jugoslavijo zato, ker ga opravljajo nesposobni uslužbenci, ki so obenem tudi politični stebri in stebrički sedanje komunistične diktature. Režim ne more žagati veje, ki na njej sloni in zato redi "mrtve brigade" povsod, v gospodarskih vejah in negospodarskih panogah. Ne opravljajo nobenega pametnega dela, plačane pa morajo biti, drugače bi se diktaturi izneverile.

Drugo področje, ki preveč troši, so izdatki za javne uprave vseh vrst, od občinske do federalne, potem pa še upravne veje, ki so si priborile avtonomijo. Te upravne veje so se posebno razbohotile v kulturni, prosvetni in socialni politiki, skrivajo se pa pod najrazličnejši imeni in nalogami. Saj ne bi rekli, da so nepotrebne. Potrebna so že, če jih kdo more plačevati. Taka pa ni sedanja obubožana Jugoslavija. Poplava javnih uprav je celo večja, kot je v Ameriki, pa vendar tu stalno tožimo, koliko nepotrebne birokracije imamo. Tisti, ki bi danes upal omejiti izdatke javne uprave in jih prilagoditi jugoslovanski revščini, bi bil kamenjan že prvi dan. Dodati moramo, da se je preveč birokracije nateplo tudi v jugoslovansko gospodarstvo. Če vsako vaško podjetje mora imeti svojega ravnatelja. Ta hitro ustvari administracijo, ki bi lahko opravljala desetkrat in stokrat večji promet, kot ga opravlja. V sami Ljubljani imajo sedaj več direktorjev, kot jih je pred vojno imela vsa Slovenija. Če pogledajo, s čem se morajo ukvarjati, da opravijo svoje delo, se pa zagrozijo. Tako trdijo tisti redki tujci, ki imajo priliko za pogled v resnično stanje zaposlenosti gospodarske birokracije. Tega sistema ne more nihče prelomiti kar čez noč, varuje ga vse-mogočna plast višje tovaršije.

Tretja luknja, ki jo je treba zamašiti, da bo stabilizacija res uspešna, je pa zaovožena investicijska politika. Režim je hotel na hitro roko industrializirati deželo in nasejal po vseh okrajih nešteto političnih tovarn, ki so bile že prvi dan nerentabilne, stvarno že takrat, ko so komaj začele obratovati. Načrt za industrializacijo se je kmalu spremenil v lov na take tovarne. Sedaj bi jih bilo treba čisto navadno zapreti in likvidirati, pa imajo ravno taka zaovožena podjetja dosti varuhov v odgovornih režimskih krogih. Ne zgodi se jim torej nič. Zato so postale sod brez dna, kamor je treba režimu vtikati zmeraj nove kapitale za "modernizacije", "rekonstrukcije" itd.

Režim je pri tem napravil še to napako, da ni prisilil podjetja, da skrbijo vsaj za svoj obratni kapital. Ravno nasprotno! Dal jim je "pravo" na kredit. Če je podjetju zmanjkalo denarja za obratovanje, je pa šlo v banko in tam dobilo novo posojilo. Da ga bo treba plačati, na to ni nihče mislil. Ko je pravica do kredita začela pešati, so si podjetja pomagala na drug način: jemala so denar z obratovanja in ga vtikala v investicije. Tako so otala brez obratnega kapitala in zaslala v grmado neplačanih dolgov, ki danes morijo Jugoslavijo v znamenju "nelikvidnosti". Če bi bila podjetja pra-

vočasno prisiljena, da skrbijo za lasten obratni kapital, bi današnje nelikvidnosti sploh ne bilo.

To so tiste luknje, ki bi jih bilo treba zamašiti, predno bi režim smel misliti na devalvacijo dinarja. Seveda je še cela vrsta drugih lukenj, ki morajo tudi izginiti, ako hoče dežela priti do solidnega gospodarskega stanja, toda prostor nam ne dopušča, da bi o njih govorili. Vsekakor drži stališče, da je treba najprej zamašiti vire sedanje nestalnosti v gospodarstvu, potem šele misliti na nov dinarski tečaj. Saj valutni tečaj ne more biti nobeno zdravilo za iztirjeno gospodarstvo, je lahko samo barometer, ki pove, ali je gospodarsko stanje zdravo ali ne.

Sedanje gospodarsko stanje ni zdravo, to prizna režim sam; zato pa ravno misli na stabilizacijo. Mora si sam priznati, da ima za stabilizacijo šele prvi obsežnejši načrt, ne ve pa, kako ga bo izvajal. Je namreč napravil napako, da je vse skupaj povezal še z reformo političnega sistema na najbolj občutljivi točki: razmejitvi pristojnosti in dela med federacijo in republikami. To je silno občutljiva politična zadeva, kajti niso ravno vse republike istih misli, kakšna naj bo razmejitev. Dalje ne gre južnim republikam v račun, da ne bodo mogle več od federacije biti tako bogato podpirane kot do sedaj. So pač za centralizem, kadar imajo od njega kakšno korist.

Povezanost stabilizacije gospodarstva in rekonstrukcije federalnega sistema sta že ustvarili pravo zmešnjavo v Jugoslaviji. In v to zmešnjavo je režim spravil razvrednotenje dinarja. Prvi vtis, ki ga je sedanje razvrednotenje napravilo, je zelo skromen. Vse sprašuje, ali bo sedanje razvrednotenje dočakalo drugačen konec kot vsa tri, ki so bila pred njim. Vse ocene nihajo med skromnimi in pesimističnimi. Režim je moral to vedeti. Da se je kljub temu odločil že sedaj za devalvacijo, priča, da je zunanji svet začel dvomiti v solidnost jugoslovanske zunanje politike, režim se je pa tega ustrašil in se odločil za tisto strujo v svojih vrstah, ki je zahtevala takojšnjo devalvacijo. Dvomimo, da je bil to dosti premišljen sklep. Po našem je bil prezgoden, ker še niso bili izpolnjeni vsi pogoji za razvrednotenje.

* "V CHICAGU so najbolj si ljudje na svetu." Tako je poudaril župan Daley ne dolgo tega. Ob tej izjavi se je lepo po 'irsko' zasmeljal — ali svoji izjavi o tem ali kakemu drugemu dogodku — to ne vem. Izjavil pa je tako na televizijskem razgovoru, ko so silili vsi vanj razni poročevalci s svojimi vprašanji.

Well, da smo pravični, da bi bili vsi Chicažani slabi ljudje, kaj takega trditi bi bilo zelo krivično. Dosti je "dobrih" in tudi nekaj "najboljših ljudi" v našem Chicagu, to med vsemi, kar jih hodi ali se vozi po tleh in po zraku in tu in tam tlači travo po tem našem okroglem svetu.

Seveda, kako bilanco bi dobili pri računih o tem, koliko takih "najboljših" ljudi je med nami, ki jih je mogoče dobiti in najti kje na našem okroglem svetu — to je seveda nekaj drugega. Dostojni ljudje, ki jih je kaj takega v veliko slast, kdor jih je znal ujeti in nato pripraviti v kaki juhi ali omaki. Vse, kar je dišalo po kakem mesu, je dišalo ljudem kakor v kaki nebeški kuhinji. To, če mi verjamete ali ne. Tako je bilo.

Pri vseh takih in takih dovtipih se ne sme pozabiti, da pri vsakem lovu je treba do brega znanja. Ribolovec, ki ne pozna dobro ribic in rib in njihova obnašanja, ne bo ulovil dosti rib. Tako je tudi na polju drugega lovstva.

Ko sem bil še mlad poba in sem trgal hlače v šmihelski in zovomeški šoli, je slovel kot zelo spreten lovec raznih ptic znani pok. J. Knafelc iz Zabljeh vasi pri Novem mestu. Pri novomeškem notarju je bil zaposlen kot pisar. Srednje velik z malo bradico. Ob prostem času ob nedeljah se je rad ukvarjal z lovenjem ptic. Parkrat se spominjam, da sem šel z njim nabirat lim po gozdu, ki se je dobil po starih hrastih. Pri njem sem se naučil, kako se tiste nabrane jagode prekuha v lim.

V jesenskih dnevih je imel posebno veselje za lovenje soj.

To so ptice, ki so nekako po svoji naravi, pa tudi po perju malo različne od srak, srakopirjev, in med tistimi vrstami bolj drznih ptic.

Tiste čase seveda, to je pred 70 in 80 leti in še preje, na svetu niso poznali okusa toliko lepih rejenih pišk, kopunov, račk, gosk in puranov. V tistih časih je bil (to bi zdaj po naše ameriško povedal: velik "treat" — velika pogostitev, če je tam za morjem kdo ujel takega zajca ali celo kako šoja. Šlo je kaj takega v veliko slast, kdor jih je znal ujeti in nato pripraviti v kaki juhi ali omaki. Vse, kar je dišalo po kakem mesu, je dišalo ljudem kakor v kaki nebeški kuhinji. To, če mi verjamete ali ne. Tako je bilo.

Pokojni Knafelc me je učil, kako se šoje lovi. V tla sva zataknila štiri kolčke, v tolik četverokot, da sva lahko sedela med njimi. Kolčke na vrhu zvezala in jih obložila s smrekovimi vejami in jih zunaj obložila z limanicami. V tak šotor sva zlezla. Knafelc pa je iz leskove šibe napravil dve piščalki, položil vmes travno pero in z njimi sva hreščala in oponašala šoje, ki so kmalu začele frfotati okrog šotora, misleč menda, da so v šotoru njihova sorodnice, ki jih kličejo na pomoč. Ni vzelo dolgo, ko je sedla prva šoja na šotor in se zapletla v limanice. Knafelc jo je potegnil v šotor. Šoja se je začela dreti, da se je kar šotor zibal. Ko so šoje po okoliči začele pravi šojin glas, so pa kar sedale na šotor in se zapletale v limanice. Midva pa segala skozi vejevje, jih snemala in v vrečo devala. Ujela sva jih kakšna dva ducata in Knafelc jih je lepo zadovoljno nesel domov in dejal: "Zdaj bo 'ajmohta' za cel teden dovolj."

Ta slučaj pove, da brez neke že take ali take "politike" ni uspeha nikjer. Bolj kakor kdo drugi to vedo in se na to razumejo naši ameriški politiki. Zato take izjave, ki jim privabijo v volitvah glasove. Znati je treba, pa gre — uporabiti prave "limanice" — zraven pa piskati, pa se "šoje" lo-

vijo, da je dovolj političnega 'ajmohta' za one, ki to znajo.

* "ROTSILD JE BIL BOLJ ODKRIT." — V našem Illinoisu se je več zadnjih tednov mnogo govorilo o zapuščini pok. državnega tajnika Paula Powella. V tisku, po radiu in televiziji so poročevalci navedli, da so zdaj tu zdaj tam našli napolnjene skatle od čevljev ali od česar že z "zele- nini metulji" ali vrednostnimi papirji. V vsaki skatli so našli kaj. V neki kar 800,000 copakov po 100, 500 in 1000-dolarskih bankovcih. Par jut- ter za tem zopet kar 750,000 v bankovcih in vrednostnih papirjih. In Bog ve, če je že vse najdeno?

Ljudje, ki so to čuli ali čitali zjutraj na busih ali vlakih, s katerimi se vozijo na delo in v službe, so premislili moški svoje kape in klobuke na glavah sem in tja in dekle- ta pa so si mele oči in s palci dregale v nosove, če prav vidijo zanimiva poročila o vsem tem. Zraven so mnogi mislili, da si je znal nabrati in našušiti "sladkih hrušk" v naši dobri ameriški demokraciji. Tu in tam se je pa kdo posmešnil in mislil: Nabral si jih je, a s seboj jih pa le ni mogel od- nesti...

Tako je. Tisti, ki imajo vsega dovolj in mnogo še preveč, vsega res ne morejo odnesti s seboj na drugi svet. Tako je bilo že v davnih starih časih in je še sedaj. V starih časih so bogastva zakopavali v zemljo — zato je bilo toliko "šacov". Mnogo je še nenajdenih vse križem po svetu. Zakaj, čemu — kdo ve? Smrt je last- nike pobrala in odvedla — "šaci" pa čakajo, na koga?

Zbiranje "šacov" je nekaka "epidemična bolezen". Premnogi jo imajo in so v njenih objemih kar lepo veseli in za- dovoljni. Na svojih "šacih" kar lepo sedijo in si grejejo svoje kosti in hrbte, kakor kaki stari strici na toplih za- pečkih. Iz njihovih zapečkov jih ni mogoče zvabiti. Le red- kokdaj koga. Le bela žena smrt ima tako moč — ta jih zvabi in potegne iz njih, kar v njihovih zapečkih ostane. To pa potem pregledajo in preduhajo razni sorodniki, če jih je za takimi kaj, za šeme še navihani "fiškali" in še drugi in zapečki ostanejo na razpologo za tem drugim, če kdo zna se vvesti na nje in nadaljevati to, kar so drugi nadaljevali pred njimi.

Nekdanji znani velemliljo- nar baron Rotsild je bil tudi take vrste mož, da je res sedel na "šacih". O njem so vedeli praviti, da se je nekoč peljal v navadnem železniškem va- gonu. Nasproti sta sedela dva gospoda, ki sta ga poznala. Začela sta se pogovarjati, kako krivično je to, da ima kdo toliko premoženja, drugi pa nič. Rotsild je poslušal, po- tem pa vprašal:

"Kaj mislite, koliko imam jaz premoženja?"

"No, kakih 300 milijonov kron!"

"Koliko pa mislite, da je ljudi na svetu?"

"Kakih 300 milijonov." (To v tistih časih.)

Rotsild je baje segel v žep, potegnil dve kroni iz njega in ju da gospodoma rekoč:

"No, vidita, tukaj imata od mojega premoženja vsak svoj delež. Sedaj pa poskusita še pri drugih."

Kako srečo sta imela dru- god, pa ta dogodek ne pove.

Tako je. Zeleni metulji, o- krogli novci in "šaci" so zape- kljivi. Nekateri jih znajo zbira- ti in celo lepo "sedeti" na njih. Vsak pa tega ne zna.

Oprostite, čitatelji, temu po- govarjanju o "šacih" in "zele- nih metuljih". Drugič pa o- čem drugem.

Misionarji v sončni Zambiji

CLEVELAND, O. — Zambija že država v juž. delu osrednje Afrike, bivše angleške kolo- nije, ki je postala samostojna država 24. oktobra 1964. Je ne- kako štirikrat večja od Jugosla- vije, pa nima niti polnih pet milijonov prebivalcev. Pravega naroda v tej državi ni, saj je prebivalstvo sestavljeno iz 73 plemen; javno priznanih jezikov je sedem, v upravi pa je angle- ščina glavni občevelni jezik. So- razmerno je v Zambiji že pre- cej katoličanov, 17%, mision- skega dela pa je še vedno do- sti. Do nedavnega so v Zambiji misionarili poljski jezuiti in Beli očetje. Radi razmer na Poljskem je dotok misionarjev od tam prišel upadati in na po- trebna mesta je jezuiti red prišel tja pošiljati Hrvate in zadnji čas Slovence. Znana so imena zadnjega časa: o. Jože Ko- kalj, laična misionarka gđ. Herzog in profesorica Mlakar.

Politične razmere so prepre- čile lepe misionjske načrte, da bi Slovenci imeli svoja misionjska področja na Kitajskem in v In- diji, sedaj pa so izgledi v Zam- biji, da se bo tu uredila močna slovenska misionjska pokrajina. O. Jože Kokalj v Matero posto- janki, v glavnem mestu Zambi- je, izdaja s svojimi sodelavci, poseben list, ki ga mnogi izmed nas dobivajo "IZ SONČNE ZAMBIJE". Pričevalca tamka- jšnjega prizadevanja misionar- jev bomo lahko slišali v soboto, 13. februarja, zvečer ob sedmih v dvorani pod staro cerkvijo pri Mariji Vnebovzeti v Collinwoo- du, ali pa v nedeljo, 14. febr., popoldne ob treh v dvorani pod cerkvijo pri Sv. Vidu, ko bo klerik Stanko Rozman govoril o zambijskih ljudeh, njih življe- nju in trudu misionarjev, da bi se razširila in utrdila katoliška vera tudi v tem delu črne Afri- ke.

Stanko Rozman bo govoril iz prakse, ker je tam že nekaj let deloval, in se bo po končanih študijah zopet tja vrnil. Vsi, ki se za misionjsko delo zanimajo, so vabljeni, da se enega ali dru- gega predavanja udeležijo, ker Stanko Rozman bo vse nazorno pojasnjeval tudi s slikami. Ne samo prijatelji misionov iz fara- sv. Vida in Marije Vnebovzete, tudi oni od Sv. Kristine in Sv. Lovrenca in drugih fara, naj bi se udeležili tega misionjskega predavanja.

Janez Ovsenik

Koncert zbora Jadran 7. marca

CLEVELAND, O. — V ne- deljo, 7. marca, bo mešan pev- ski zbor Jadran priredil svoj pomladanski koncert v avdi- toriju Slovenskega delavskega doma na 15335 Waterloo Road. Začetek bo ob 3.30 po- poldne. Dirigiral bo zbor glase- beni učitelj Reginald Resnik.

Začrtan je bogat in slikovit program, ki ga bodo proizva- jali v dveh delih in upamo, da bo s tem ustrezno vsem na- šim zvestim obiskovalcem kon- certov.

V prvem delu nam zapojo iz zakladnice slovenskih pe- smi s priljubljenimi melodija- mi. Nastopali bodo v meša- nem zboru, ženskem, moškem in v solospetu. V drugem delu nam podajo zopet nekaj spro- ščenega in zabavnega iz kro- pa priljubljenih operete "Chi- mes of Normandy" v prevodu "Začarani zvonovi". Značilne osebe v opereti so: grof, ri- bič, skopuh, vaški župan, Gaš- perjevi varovanci, vaška de- kleta in fantje. Kostumi iz preteklosti. Eno izmed glavnih solov vlog v opereti bo p. e. a. Florence Unetich. Florence je bila že nekaj let izven Jadr- novega kroga vsled študij na univerzi, pred tem je pela pri

zboru in priredila že tudi sa- mostojen koncert. Vselej smo uživali njen uglajeni glas, ki obvladuje prehode sopranske- ga dela do skrajne višine.

Po koncertu bodo servirali večerjo v spodnji dvorani SDD, nato pa se vrši običajna domača zabava, kjer bo za plesateljine igrala izvrstna godba Ed Buerhner.

Vstopnice si lahko preskr- bimo pri članih pevskega zbo- ra Jadran. Vstopnina za h koncertu in zabavnemu plesu je \$1.75. Posezimo po njih.

Louis Kaferle

Še en glas iz domovine

CLEVELAND, O. — Pravi- da najina zveza ni najbolj po- gosta, vendar imam kar lepo zbirko Tvojih pisem, ki jih skrbno hranim in od časa- trem, štirim somišljenikom tu- di posredujem, ker kaj take- ga tukaj skoro ne najdemo, ker so nam možgani 'takore- koč otopeli, ali pa jih pušča- mo spati, da drugi mislijo na- mesto nas, kar pa praktično ne more stanja dosti spreme- niti.

Zadnjič sem Ti nekaj ome- nil o takozvani turški vojni (razmerje med verskim življe- njem in režimom). Vendar je v vsem nekaj uspeha. Že dol- go ali sploh še nobenkrat v povojnem času niso bile po- nočnice tako obiskane kakor letos, pa tudi na sam Božič, čeprav je to navaden delovni dan. Več kot tretjino delavcev je za ta dan vzelo dopuste in v nekaterih tovarnah so ta dan dosegli komaj 20% pre- pisane norme. S takim postop- kom je bil dosežen pravi na- men, opozoriti odgovorne, da ugotovijo, da se za ta dan ne izplača goniti ljudi na delo. Na prostoru za parkiranje si lahko na Brezjah naštel pre- ko 300 avtomobilov in pri ob- hajilni mizi je bila prava gneča.

Na polju gospodarstva u- stvarjamo prave "čudeže". Da je res tako, kaže dejstvo, da so Združene ljubljanske že- leznice odpovedale vsak do- voz in odvoz Jeseniški žele- zarni, ker jim ta dolguje pre- ko in pol milijarde na vzoni- nah in zato ne morejo plačati zasluga delavcem. V bodoče zahtevajo, da mora biti vsak prevoz plačan vnaprej. Na drugi strani ima tudi železar- na vrsto dolžnikov, od kate- rih ne dobi plačila. Tako 7.000 delavcev s strahom gleda v bodočnost.

Nelikvidnost in novi stabili- zacijski ukrepi so začeli vrtati v mozeg našega (malega) de- lovnega človeka.

Tovarna Runo (usnje) v Tržiču gre po enem letu pri- silne uprave v konkurz; 200 delavcev naj gre, kamor ve in zna. Že sedaj je preko 50.000 Slovencev v Nemčiji, na Šved- skem, v Švici, Franciji in Av- striji, pa se bo to število še po- večalo. Kaj vse se je govorilo pred dvajsetimi leti? Niko- mur več ne bo treba iti v svet!

Za vse bo dela in jela doma. Obveznosti tovarne Runo bo krila občina. V bankah ni de- narja. Sedaj mislijo dati večje obresti na vloge, kar naj bi iz- vabilo še zadnje dinarje, če jih je še sploh kaj pri ljudeh. Reforma ni dala zadovoljnih rezultatov. Vse je zadovoljno od A do Z, prav tako državna posestva kakor privatniki. Ko- liko dolga imamo, nihče ne

"Nep", kakor imenujemo po- ruski "Novi ekonomski politi- ki" nove stabilizacijske ukre- pe, je pognal strah v kosti tu- di odgovornim, vendar sem prepričan, da bodo, kakor do- sedaj še vedno, lepo izvozili in osebno še profitirali.

J-k

FRAN ERJAVEC:

IZBRANI SPISI

Huzarji na Polici

Julija jo srdito pogleda, ona še ni obupala mater pregovoriti, ali zdaj je vse izgubljeno.

"Aha, zdaj vaju imam, ptičici! Kaj ne, huzarji vaju držite? Mislija sem si, da bo kaj takega. Lepi hčeri imam, lepo veselje mi delata zdaj na stare dni! To je vajina hvaležnost, to je sad moje skrbne vzgoje!"

"Vi bi menda radi, da bi bili trejalki," togoti se Berta, "in da ostaneva stari devici. Rajša grem še jutri v kloster, pa se ponunim. Najbolje bi pa bilo, da bi umrla!"

Pri teh besedah se tako bridko zjoka, da se sama sebi smili. "Kakor sem rekla, jutri ob sedmih, da sta pripravljena."

Na te besede gredo gospa iz hladnice, Julija pa blede od jeze gre za njimi. Berta ostane sama in ihti še huje. Ko je bil ves predprt premočen, ustavijo se jej šele solze, obriše si objokane oči in miluje samo sebe. To, kar je naposled rekla, ni jej bilo ravno resnica, zdaj si je še spet premislila, umreti si neče, tudi v kloster še ne gre, ali to je pa sklenila, ko bi zdaj-le prišel ladjenant s črnimi brkicami pod tenant — materi vkljub. Ker vrtni zid, takoj bi se mu dala odpeljati — materi vkljub. Ker pa ladjenanta le predolgo ni, gre počasi za sestro in srdito meče svoje stvari v kovčeg. Ali toliko si je pa obljubila, da se nalašč zaljubi v prvega, ki pride, seveda s tem pridržkom, ako jej bo po godi.

V tem se je glas, da pridejo huzarji, raznesel že po vsi vasi. Možejo se proti večeru po dva ali po trije skupaj stali in se pomemnikovali o rdečehlačarjih, ker toliko so že zvedeli, da imajo vsi rdeče hlače. Tudi krčme so se ta večer bolj napolnile, nego je bila sicer navada o delavnikih; posebno pri Nepotrebniku so bile vse mize zasedene. Nepotrebnik je šele pred jednim letom začel krčmariti in, ker so vsi vaščanje mislili, da sta na Polici dosti dve krčmi, prišlo se je novega krčmarja ime: "Nepotrebnik" in od početka je bilo res videti, kakor bi bil nepotreben in morebiti še ni kmalu imel toliko gostov, kakor nočoj. Tega pa ni bilo krivo njegovo vino, marveč vse nekaj drugega. Nepotrebnikov sin, ki v mestu hodi v šolo, prinesel je lani, ko je prišel na počitnice, s seboj podobno, katero je nabil na hlevna vrata. Na podobi je bilo naslikanih šest huzarjev, vsi so bili do pete rdeči kakor makov cvet, vsi so imeli neznano hude obraze, brke navihane kakor špilje in sablje zamahnene. Do danes se nihče ni zmenil za to podobo, je Nepotrebnikov hlapec, ki bi k letu moral dobiti list za vojake, ogledoval jih je časih s plahim srcem. Danes proti večeru je pa vsa vas romala do Nepotrebnikovega hleva, in može, ki so prišli že do hleva, te je Nepotrebnik lahko pregovoril, da so stopili še čez dvorišče v hišo in dali za polč vina. Tu je imel danes posebno Matizelj veseli dan, od vseh stanih so mu napivali in ga izpraševali. Matizelj ki je bil pri županu še zelo pohleven, navzel se je tu vinskega duha in je vse drugače govoril; posebno ker je tudi on videl podobo na hlevnih vratih, bil je naglo cel vedež.

Zdaj jih je znal tako opisovati, kakor bi bil najmanj deset let služil z njimi. Seveda jih je opasal, da se Bogu smili. Govore tako, da jih živa duša ne razume, vedno se bijo s Turkom in so na pol divjaki, toliko, da otrok ne žro.

Precej pozno so se može razšli pobiti in zamišljeni. Na poti dregne Matizeljna Piškur, ki je imel malo kramo v vasi, ter ga

povpraša, kaj huzarji najrajši jedo.

"Samo suho slanino!" odgovori mu Matizelj, brčkone zato, ker jo je on neizrečeno rad jedel. Piškur si je precej drugo jutro naročil cel boh.

Fantje to noč niso ukali, na vasi so bili pa vsi, vsak je šel svoja pota in dekleta so si drugi dan pravila na potoku, da še niso bili kmalu tako ljubeznivi kakor sinoči.

III.

Drugi dan popoldne kar nanaglomata vstane velik hrup po vasi. Otroci, ki so se igrali pri mlaki zunaj vasi, prihrumeli so z neznanim vpitjem v vas.

"So že tukaj, so že tukaj!" kriče vsi na vse grlo in kmalu za njimi pripodi Močnikov Anžek v največjem kolopu svojo mavro, ki se je mirno pasla ob cesti. Otročja drhal vedno bolj narašča in vsi teko kriče v doljeni konec. Na ta krik privro ljudje iz vseh hiš na ulice ter gledajo proti kapelici, kjer se prevali cesta čez majhen klane. Nobeden ni povprašal, kdo prihaja, vsi so razumeli otročji vrišč.

Zdaj se prikažeta izza znamenaja dva huzarja, ki se pa nista tako drvila, kakor onih šest na Nepotrebnikovem hlevu, marveč prav zložno sta jahala proti vasi, tudi nista imela golih sabelj, kar je ljudi precej potolažilo. Pod lipo, ki stoji pred cerkvi, v gorenjem konci, ustavita se in poskačeta s konj; župan pa, ki je tudi slišal otroški krik, niti v jedni sapi k njima. Jeden huzar odpre svojo veliko rdečo istnico, vzame iz nje pismo z velicim pečatom ter je poda županu. V tem so pa pristopili tudi drugi možje in so čez županirove rame ogledovali pismo, katero je župan preobračal na vse strani in zajedno z rokama pripovedoval huzarjema, da ne nista brati, a tudi ta dva sta mignala z ramami.

"Kje je Matizelj? Zlodej vedi, tje ga pes drži! Pojdite ga iscat!" reče župan fantlinom, ki so prišli počasi bliže. Kakor dlesk je udero fantje po vasi in "Matizelj! Matizelj!" razlegalo se je na vse kraje. Matizelj je bil ta trenutek najmenitejša oseba v vsi vasi. V tem, ko so otroci iskali Matizeljna, ogledovali so ljudje, katerih se je šimdalje več zbiralo, natanko huzarja. Najčudneje se je zdelo vsem, da ta dva nimata rdečih hlač, marveč da sta vsa modra, kakor plavica v pšenici; tudi se e ljudem dobro zdelo, da nista mela tako hudih brk, in Nepotrebnikova Polonica, ki je gledala izza vrtnega plota, rekla je, la ta dva nista na pol tako huda videti, kakor so oni na vratih. Da bi pa huzarja predolgo zunaj ne čakala, in da bi morebiti ne bila nejevoljna, namigne jima župan z očmi in z rokama, naj gresta z njim. Huzarja primeta vsak svojega konja za uздо in gresta peš za županom, ki zamišljeno ogleduje veliki pečat na pismu.

Otroci so prevpili vso vas, pogledali v vse krčme, povpraševali po vseh hišah, v katerih se je navadno oglašal Matizelj. Ali vse zaman! Matizeljna ni bilo nikjer, ravno danes, ko ga je bilo najbolj treba, izginil je. Pri zadnji hiši so šele zvedeli, da je šel z bližnjim mesarjem na Kozje brdo kostrunov kupovat. Župan je bil v veliki stiski, kaj hoče početi; pismo se vender mora prebrati. Napravi se, vzame pismo in gre z njim v grad, četudi nerad.

(Dalje prihodnjic)

Vesti iz Slovenije

Uradni podatki

Po uradnih podatkih je bil primanjkljaj v jugoslovanski plačilni bilanci v letu 1970 370 milijonov dolarjev. Bil bi še veliko večji, da ni priliv deviz od turizma znašal 350 milijonov dolarjev in da niso jugoslovanski delavci v tujini poslali v letu 1970 domov trdih valut v skupni vrednosti 450 milijonov. Deficit v zunanji trgovini je namreč znašal lani skupno 1.2 milijona dolarjev!

Po uradnih podatkih je socialni produkt skupne ekonomije narasel lani za 5.5%, industrijska produkcija pa za 9%. Kemična industrija je porasla za 16%, jeklarsko-železarska za 14%, električni tok za 13%. Ladjedelništvo, usnjarska industrija in industrija obuvala pa ni dosegla produkcije leta 1969.

Optimisti?

V zvezni skupščini je bila predložena resolucija, ki poziva h konvertibilnosti — prosti zamenjavi — dinarja ob koncu letošnjega poletja.

Milijon zaposlenih v tujini

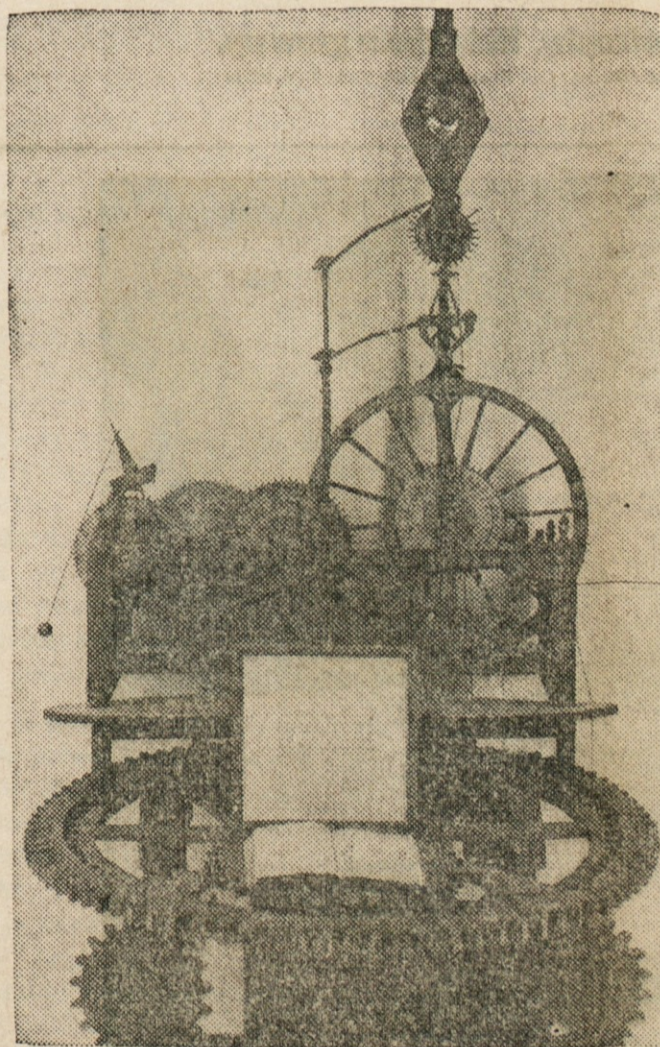
Po uradnih podatkih je bilo konec septembra lani zaposlenih v tujini približno 824.000 delavcev. V to število niso bili vštet tisti, ki so šli v tujino na delo na lastno pest. Če prištejemo te, moremo računati, da je bilo ob začetku letošnjega leta v tujini zaposlenih nekako milijon Jugoslovancev, od tega preko 60.000 Slovencev.

Oblasti računajo, da je med tem milijonom okoli 300.000 strokovnih delavcev in strokovnjakov, ki jih je doma v Jugoslaviji začelo primanjkovati, saj pomeni ta številka 15% vseh kvalificiranih in strokovnih delavcev zaposlenih v Jugoslaviji ali trikrat več, kot znaša letni dotok iz vseh jugoslovanskih strokovnih šol.

Isto poročilo v "Delu", iz katerega posnemamo te podatke, pravi, da se je izredno povečalo število jugoslovanskih delavcev, ki se selijo na delo v Kanado in v Avstralijo, od koder ni mogoče računati več na njihov povratek. Leta 1967 je bilo v Kanadi in Avstraliji 80.000 jugoslovanskih delavcev, sedaj jih je že 200.000.

Močnejše ceste

DETROIT, Mich. — Moderne avtomobilske ceste so gradili v prvih letih v debelini 10 palcev betona, kasneje so njihovo debelino povečali na 36 palcev, kar še vedno prevladuje.

URA IN UČILNI PULT — John Muir, oče sistema narodnih parkov, je pred 100 leti izdelal posebno uro s pultom na katerem je posebna naprava, ki dviga in odpira knjigo za študij.

Stvarna beseda o Slovenski Benečiji

Kjerkoli je govora o Slovenski Benečiji, je prišlo v modo, da se zahtevajo slovenske šole. To izjavljajo politične organizacije, kulturna društva, dijaki na svojih manifestacijah, povsod je slišati to zahtevo. Tako so goriški dijak ob zadnji stavki postavili zahtevo: "Hočemo institucijo šol s slovenskim učnim jezikom v videmski provinci." Tako so zapisali, pri tem pa najbrž mislili, da hočejo v videmski provinci ustanovitev šol s slovenskim učnim jezikom. Tako so namreč slišali od starejših.

Ob teh precej demagoških izjavah smo brali dosti bolj trezne misli v zadnji številki lista "Dom", ki ga izdajajo slovenski duhovniki. Tam je uvodni članek posvečen ravno šolam v Benečiji. V članku je najprej poudarjena misel, kako hudo je, da se morajo beneški otroci šolati izključno v italijanskem jeziku od otroških vrtcev o vseh višjih šol. To, da se v šoli prezira njih materinščina, zbuja v otrocih občutek manjvrednosti.

"Ne vemo, kako opravičiti pod vidikom vzgoje, človeštva in krščanstva tako ravnanje države z našimi otroki," izjavlja člankar. Zatem poudarja dolžnost, da se štiti pravice vseh in da se odpravi diskriminacija ter se vpraša: "Kaj je krivega, kaj je grešnega ali nasprotnega državi, če se bo po šolah naše Benečije učil tudi slovenski jezik zraven italijanskega? Mi nismo nasprotni italijanskemu jeziku, ki je jezik naše države in se ga veselo učimo, samo zahtevamo učiti se tudi našega slovenskega jezika, ki ga govorimo v naših družinah in kateremu se nočemo odpovedati" (Dom, dec. 1970).

Glasilu beneških duhovnikov ki najbolje pozna duhovniški jezik, je postavilo torej zahtevo, ki se nam zdi najbolj pravilna in za sedaj tudi edina izvedljiva: v Benečiji naj se poučuje tudi slovenski jezik, ki ga otroci govorijo doma v družini.

Začeti je potrebno v otroškem vrtcu, kjer bi morale učiteljice govoriti z otroki tako, kot govorijo otroci doma. V osnovnih šolah bi se moral pouk slovensčine nadaljevati vsaj kot predmet s primernim številom ur. V srednjih šolah naj bo slovenščina poleg drugih tujih jezikov predmet poučevanja.

MAY'S BUDGET STORES

DOWNSTAIRS

Pol-letna prodaja! Moške po vsej deželi znane GOLD CROSS NOGAVICE

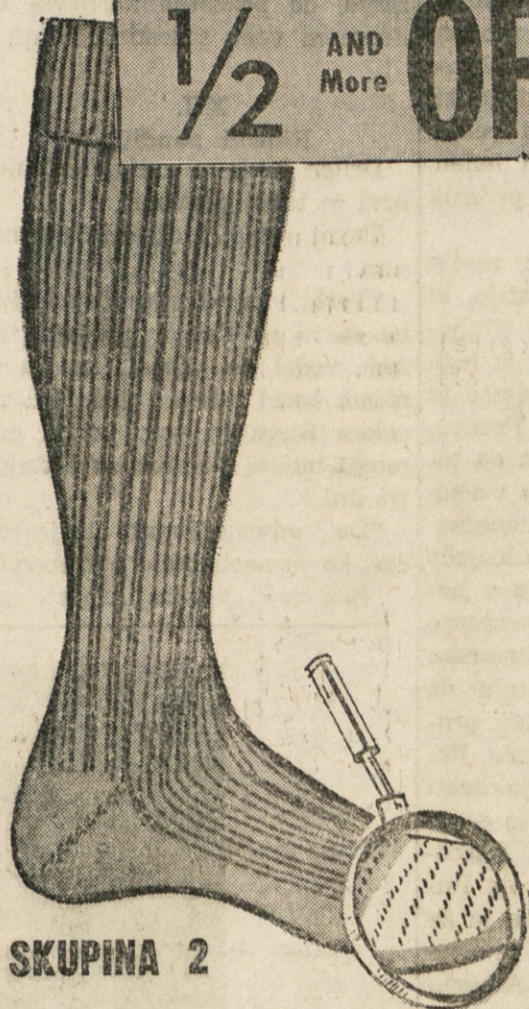
Slight Irregulars in 3 Low Price Groups

1/2

AND More

OFF

Regular Quality Prices

SKUPINA 2

Če brezhibne 1.50

A. 2x1 rebrasti nylon Lycra Spandex. B. Adams rebraste 1x1 Antron nylon, Lycra Spandex. C. Prožni orlon acrylic. D. 2x1 rebrasti nylon, volna in Lycra Spandex.

75¢

SKUPINA 1

Če brezhibne 1.25

59¢

par

Skupina 1 vključuje štiri vrste Vključene so (A) 6x3 rebraste v gležnjih v čvrsto tkanem bombažu. Elastičen vrh, črne in v izbranih enotnih barvah. Velikosti 10.5 do 13 v skupini. Prav tako (B) 6x3 gleženj v rebrastem čvrstem bombažu. Brez elastike, v črni in v enotnih barvah. Velikosti 10.5 do 13. Ali (C) gladko pleteni gleženj v nylonu. Črne, modre, rjave, sive ali bele. Ali izbrani (D) gleženj v debelem nylonu, tenko tkane nogavice v črni, modri, rjavi, temno rjavi ali beli barvi.

SKUPINA 3

Če brezhibne 2.00

1.00

A. Eksekutivna dolžina, preko meč. Narejene iz dakron poliestra in bombažne mešanice. Posebno trdne za dolgo nošnje. Ena mera, raztegljive za velikosti 10 do 14.

Budget Men's Furnishings, All 7 Stores

Sen. E. M. Kennedy dobil novo vozniško dovoljenje

BOSTON, Mass. — Sen. Edward M. Kennedy, demokrat iz države Massachusetts, ki je izgubil pravico voziti motorna vozila v zvezi s prevrnitvijo svoje ga avtomobila v vodo julija 1969, pri čemer je našla smrt njegova spremljevalka mlada Mary Jo Kopechne, je dobil zadnje dni novo vozniško dovoljenje.

Nesreča na otoku Chappaquiddick je postala usodna za sen. E. M. Kennedyja. Vzbudila je dvom v njegov značaj, v njegovo trezno presojo in dala povod za vsakovrstna podtikanja, ki jih objavlja prekomorsko časopisje.

ZA ŠMEH

Toži prijatelji: "Sama ne vem, od česa se redim. Politkem komaj kak sladolek ali priznem kosček peciva, včasih skočim iz službe na hrenovke ali hamburger, prav skromno malico imam, samo zvečer se dobro najem."

Moški dobijo delo

Tiskarja iščemo Iščemo izkušenega tiskarja (pressmana). Nastop službe takoj. Unijski pogoji. Znanje angleščine ni nujno. Oglasite se osebno v uradu, ali kličite 431-0628.

AMERIŠKA DOMOVINA 6117 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio 44103 (x)

MALI OGLASI

Sobo oddajo Sobo oddajo ženski v bližini E. 185 St. Souporaba kuhinje. Kličite 531-9355. (29)

E. 185 in Lake Shore Blvd. V najem pet neopremljenih sob, zgoraj, garaža. \$110 mesečno. Kličite 481-9980.

V MESTU ODPRTO V PETEK OD 10. DOP. DO 5.45 POP. — V PODRUŽNICAH DO 9.30 ZV. DAJEMO IN ZAMENJAVAMO EAGLE ZNAMKE

Te ugotovitve, ki jih je razbrati kot zahteve duhovnikov domačinov v Benečiji, bi morale postati zahteve nas vseh: v videmski pokrajini, tam, kjer prebivajo Slovenci, naj bo v otroških vrtcih pogovorni jezik materinščina otrok, v osnovnih šolah in v srednjih šolah pa naj se slovenščina učil potrebno število ur kot slovenščine še brati ne znajo, je čista demagogija. Zahtevati, da se v videmski pokrajini, dolini, poučuje tudi slovenščina v otroških vrtcih, v osnovnih in srednjih šolah, je pa osnovna pravica in dolžnost. Od tega ne smemo in ne moremo odstopiti kot enakopravni državljani italijanske demokratične republike.

čim več nekdanjih partijskih politikov in s tem seveda tudi pridobili njihove simpatije.

Tako vladajo danes v revolucionarnih komitetih delegatje narodne obrambe povezani z nekdanjimi vodniki Komunistične partije, dočim so zastopniki kulturne revolucije potisnjeni na stranski tir. Ta proces še ni končan; vprašanje je, ali se bo povsod tudi obnesel. Partija namreč še zmeraj želi dobiti povsod odločilno besedo, s tem pa zopet generali niso zadovoljni. Do sedaj še ni znakov, da bi vodniki ostankov "kulturne revolucije" skušali izrabiti spor med težnjami generalov in partijskih voditeljev.

V Južni Koreji v maju predsedniške volitve

SEOUL, J. Kor. — V Južni Koreji bodo v maju redne predsedniške volitve, ki se vršijo vsako četrto leto. Do sedaj sta prijavila kandidature sedanjí predsednik general Park in načelnik Nove demokratske stranke dr. Kim. Drugih kandidatov najbrž ne bo.

Zmagal bo seveda general Park, ki je že 8 let predsednik. Njegov tekmeč dr. Kim ne upa na zmago. Napoveduje že sedaj, da bo režim volitve "delal" kot po navadi. Deželanje je zaenkrat mirna. Upajo, da bodo severno-korejski komunisti začeli podtalne akcije in poslali svoje zaupnike na jug, da delajo zmedo.

Dr. Kim se pritožuje, da ga režim ovira pri agitaciji, ne daje mu na primer časa na radiju in televiziji, tudi volivne oglase opozicije vzame hitro vsaka noč. Do nemirov pa še ni prišlo.

Oglašajte v "Amer. Domovini"

ALEXANDRE DUMAS:

Grof Monte Cristo

"Čisto gotovo. O," vsklikne Gaetano, "to je človek, ki se ne boji niti Boga, niti hudiča in ki bi napravil ovinek petdesetih milj samo zato, da bi izkazal uslugo kakemu ubogemu vragu."

"Toda s svojo uslužnostjo bi se lahko zameril vladi dežele, v kateri izvršuje to človekoljubnost," pravi Franc.

"O," pravi Gaetano smehljaje, "kaj ga vlada briga! Smeji se ji. Naj ga le poskusi preganjati! Prvič jahta ni ladija, ampak ptič, in je ne vjame nobena fregata, in drugič se mu je treba samo pokazati na obali, in lahko ste prepričani, da najde tam samo prijatelje."

Toliko je bilo jasno, da je gostoljubni gospod Simbad v zvezi s tihotapci in banditi na obalah Sredozemskega morja, kar je bilo za takega človeka vsekar zelo čudno razmerje.

Kar se tiče Franca, ga ni nobena stvar več vezala na Monte-Cristo: odpovedal se je upanju, da bi razkril tajnost jame, in torej hitro zajutrekoval ter zapovedoval mornarjem, naj pripravijo barko za odhod.

Pol ure pozneje je bil na krovu.

Poslednjič se še ozre na jahto, ki je plula baš ta hip v pristanišče Porto-Vecchio.

Nato da znamenje k odhodu. V hipu, ko se barka zgane, jahta izgine.

Z njo izgine poslednji vidni spomin na preteklo noč in na večerjo, Simbada samega, marmornate kipe in hašiš.

Ko je plula barka že cel dan in celo noč, ob prihodnjem solnčnem vzhodu otoka Monte-Cristo ni bilo videti več.

In ko Franc stopi zopet na kopno, pozabi vsaj za trenotek dogodke, katere je doživel, ter prične misliti samo na to, da opravi v Florenci vse potrebno, kar mu je nalagala deloma uljudnost, deloma želja po zabavi, ter se združi nato s svojim tovarišem, ki ga je čakal v Rimu.

Kmalu torej odpotuje in dos-

CHICAGO, ILL.

HOUSEHOLD HELP

CHILD CARE —
LITE HOUSEKEEPING
2 children ages 9 & 10. Live in Northwest sub. home. 5 days. Own room, board + sal. 421-2070 wkdays 8-4:30 Mrs. Youngman or 253-3727 weekends anytime

REAL ESTATE FOR SALE

WILLOW SPRINGS
Pleasantdale & La Grange schl. Custom tri-level. 7 rm., 3 bdrms., 1 1/2 baths, Extras. Lg. lot. Fruit trees. Low \$40's. Owner. 839-6917

LIBERTYVILLE — See Sun. 1-5
405 N. Butterfield Lane
7 rm. ranch, 3 bdrms., 1 1/2 baths, natl. fireplc., thermopane windows, att. 1 1/2 car gar., fam. rm. \$36,800. Will trade 433-0766

BUSINESS OPPORTUNITY

RESTAURANT
Long est. yr. round bus. in good Sub. loc. Walking dist. to all schls. Seats 46. Ample pkg. Mod. and fully equip. \$10,000. Pvt. owner. 697-0776

TAVERN & RESTAURANT

Income prop. in Lyons. Well estab. busy loc. By retiring owner. See to appreciate. HI 7-4976

"Pravim, če je kaka stvar mojemu razumu nepojmljiva, da se zaradi tega ne razburjam, ampak preidem na kaj drugega. Ali je večerja gotova, mojster Pastrini?"

"Da, Ekscelenca."
"Torej večerjajva!"
"Toda voz in konji?" meni Franc.

"Bodi brez skrbi, moj ljubi. Nikakor ne boveda brez njih, samo ceno boveda morala zvišati."

In z občudovanja vredno filozofijo mladega človeka, ki se mu nič ne zdi nemogoče, dokler ima polno svojo mošnjo in nabasano svojo listino, povečerja Morcerf, leže brez skrbi spat in sanja, da praznuje karneval v krasnem vozu s šestimi konji.

XII.

Rimski banditje.

Drugo jutro se prebudi Franc prvi in takoj pozvoni.

Takoj vstopi mojster Pastrini sam.

"Torej," pravi triumfujoče in ne da bi ga Franc vprašal, "to sem vedel že včeraj, ko vam nisem hotel ničesar obljubiti: v celem Rimu ni voza, ki bi ga mogli najeti, namreč za zadnje tri dni."

"Da," odvrne Franc, "to je za čas, ko je neobhodno potreben."

"Kaj je?" vpraša Albert, ki

vstopi ta hip. "Ali ni voza?"

"Da, prijatelj, takoj si uganil."

"Ah, to je lepa luknja, to vaše večno mesto!"

"To se pravi, Ekscelenca," odvrne mojster Pastrini, prizadevaje si, da ohrani našima popotnikoma za glavno mesto krščanskega sveta neko spoštovanje, "to se pravi, od nedelje do torka zvečer. Toda do nedelje vam jih je na razpolago petdeset, če jih hočete."

"O, to je že nekaj," pravi Albert. "Danes je četrtek, in kdo ve, kaj vse se do nedelje še lahko zgodi?"

"Deset do dvanajst tisoč popotnikov pride v mesto, in težave se še pomnože," odvrne Franc.

"Prijatelj," pravi Morcerf, "živajva sedanost in ne gre-

niva si pogleda v bodočnost."

"Toda dobiti nama bode mogoče vsaj kako okno?" vpraša Franc.

"Kje?"

"To se pač razume, da na Korzu."

"Okno!" vsklikne mojster Pastrini. "Nemogoče, čisto nemogoče! Le jedno v petem nadstropju palače Doria je bilo še prosto, toda najel ga je neki ruski princ za dvajset zlatov na dan."

Mladenica se spogledata s potrtimi obrazi.

"Torej, moj ljubi," pravi Franc Albertu, "kaj storiva? Najboljše bi bilo praznovati karneval v Benetkah. Tam dobiva, če že ne voza, pa vsaj gondole."

"O, pri moji duši, da ne!" vsklikne Albert. "Sklenil sem, praznovati karneval v Rimu, in

Dragi naročniki!

Tiste, ki prejimate Ameriško Domovino po pošti, lepo prosimo, da nam vsaj en teden pred selitvijo sporočite svoj novi naslov. Tako boste list nepretrgoma redno prejeli, nam pa boste prihranili poštno stroške, kateri znašajo sedaj po 10 centov za vsako vrnjeno številko. Najlepša hvala za tozadevno sodelovanje!

Uprava

Thousands of children afflicted with Muscular Dystrophy must wear braces. Muscular Dystrophy destroys healthy muscle and replaces it with useless fat. After some time the child's muscles become so wasted that even braces will no longer support him. Later, he won't have the strength to sit in a wheelchair. Eventually, he won't be able to feed himself or even turn over in bed. His weakness leaves him so vulnerable to colds, pneumonia, or other complications he rarely survives maturity.

Scientists are beginning to penetrate the mystery of this tragic disease. Today there is some hope for the children who must wear these braces every day. That hope lies in MDA's massive research program.

Only your contributions keep it going. Give generously.

Fight Muscular Dystrophy. Help them grow up.

Muscular Dystrophy Associations of America, 1790 Broadway, New York, N.Y. 10019

DOLGO JE ČAKAL NA NJE — Kelvin Buertschi, 8 let stari dečko v Monroe, Wis., je dal 35 želvinih jajc v zaboj s peskom in čakal, kdaj se bodo zvalile želve. Končno je po štirih mesecih dočkal 13 želv, s katerimi se zadovoljno igra, kot vidimo na sliki.

to tudi storim, če bi se imelo zgoditi ne vem kaj."

(Dalje prihodnjič)

V STARČEVI CVETLIČARNI

6131 St. Clair Avenue, na vogalu Norwood

imajo v predprodaji vstopnice za Home & Flower Show. Običajna vstopnina za to edinstveno vsakoletno razstavo je \$2, če pa jih kupite v predprodaji do 24. februarja pa samo \$1.50. Pohitite!

PODARITE FLORA MIR BONBONE ZA VALENTINOVO!
KRASNE CVETLICE SO NAJLEPŠE DARILO ZA VSAKO PRILIKO!

Kupujte v Starčevi cvetličarni - Zadovoljni boste!

Since 1914...

...the Holy Family Society of the U.S.A. has been dedicated to the service of the Catholic home, family and community. For half-a-century your Society has offered the finest in insurance protection at low, non-profit rates to Catholics only

LIFE INSURANCE • HEALTH
AND ACCIDENT INSURANCE

Historical Facts

The Holy Family Society is a Society of Catholics mutually united in fraternal dedication to the Holy Family of Jesus, Mary and Joseph.

Society's Catholic Action Programs are:

1. Scholarships for the education of young men aspiring to the priesthood.
2. Scholarships for young women aspiring to become nuns.
3. Additional scholarships for needy boys and girls.
4. Participating in the program of Papal Volunteers of Latin America.
5. Bowling, basketball and little league baseball.
6. Social activities.
7. Participating in the Catholic Communications Foundation.

Družba sv. Družine

Officers

President	Joseph J. Konrad
First Vice-President	Ronald Zefran
Second Vice-President	Anna Jerisha
Secretary	Robert M. Kochevar
Treasurer	Anton J. Smrekar
Recording Secretary	Joseph L. Drasler
First Trustee	Joseph Sinkovec
Second Trustee	Matthew Kochevar
Third Trustee	Anthony Tomazin
First Judicial	Mary Riola
Second Judicial	John Kovas
Third Judicial	Frances Yucevicius
Social Director	Nancy Owen
Spiritual Director	Rev. Aloysius Madic, O.F.M.
Medical Advisor	Joseph A. Zalar, M.D.

ZA VALENTINOVO
poklonite svojim dragim
AMERIŠKO DOMOVINO

EUCLID POULTRY

V zalogi imamo vedno očistene piščance, na kose zrezane, popolnoma sveža jajca ter vseh vrst perutnine. Pridite in si izberite!
HOWARD BAKER
540 EAST 186 STREET, EUCLID KN 1-5157

ŽENINI IN NEVESTE!

NASA SLOVENSKA UNIJSKA TISKARNA
VAM TISKA
KRASNA POROČNA VABILA
PO JAKO ZMERNI CENI

PRIDITE K NAM IN SI IZBERITE
VZOREC PAPIRJA IN CRK

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Avenue

HEnderson 1-0626